

רחוב גליקסון 8, תל-אביב, 26785, ת.ד. 336, מען למברקים: "עולמפרסט", המוציא לאור: העולם הזה בע"מ, דפוס משה שהם בע"מ, ת"א, סל. 31139, התפצה: דוד סופר ובניה, תל-אביב, חמערכת איינה אחרית לתוכן המודעות.

העורך הראשי: אורי אבנרי
ראש המערכת: שלום כהן
עורך משנה: דוב איתן
עורך תוכן: עורך תכנית: סילבי קשת
כתב בכיר: אריה קרו
אלי תבור
חברי המערכת:

העתון הנקרא ביותר במדינה

21.6.57

בכאר שבע פעמים בשבוע, כדי לעודד את מכירת עדרי הבדואים; קביעת פרס עדיפות בין ענפי החקלאות השונים (פרדס, מניב, למשל, אסור להגביל את השקיתו, פן ייפגע הפרי של השנה ויבול השנה הבאה); העובדה שארצות המזרח בשנה החולפת הגיעו למיליארד ורבע טונות מים מעוקבים; הקמה ועדות בכל רחבי הארץ להגשמת תוכנית חירום מיידית; השואת מכניות הגשם שיר-על בשנים קודמות (בחיפה מקימת תצפית מזה 76 שנים, בתל-אביב מזה 79 שנים, בבאר-שבע מזה 36 שנים, בירושלים מזה 110 שנים) - השואה המוכיחה כי עוד לא היתה שנה כזאת.

המצב הגיע לחומרה כזו, ששבועון הקיבוצים של השומר הצעיר, השבועון בקי-בוגן הארצי, שכה את כל תורת המרכז והזר לאמונות המיסטיות של חסידי האדמו"רים, פירסם השבועון האנטי-קיריאלי:

"שלושים חברים מתכנסים מדי שבוע (בקיבוץ מזרע) ואומרים תהלים, מאחד שהי-חוג לתנ"ך אימך לו השנה את ספר תהי-לים כנושא לימודי. מי יתן ויימצאו עוד שישה צדיקים השלמים את מנין ל"ו - שכן ירבו אז הטינויים כי השמים ייעתרו לאמירת התהלים וירעפו מימיהם." חבל מאד, באמת, אבל מה אפשר לעשות אם חוקי האקסואליות העותנאית קבעו לנו השבוע שלא לפרסם עובדות אלה? *

תמיד מעניין לדעת מי, אין ומתי קורא את העולם הזה. לא מזמן הקדיש עתון יהודי קנדי מאמר להעולם הזה. בין השאר כתב, כי כאשר בא משה שפירא לאמריקה, דאג שישלחו לו שני עותנים מן הארץ באופן קבוע: העולם הזה ומערב. וכשאר שמעון פרס לניו-יורק, שמו הכתבים לב שהוא נושא עמו את כל השבועונים היש-ראליים בלתי-נפתחים, פרס לאחד שהיה פתוח - העולם הזה.

מכתבים

לכואה של האניה ומי צורך בקשר לך, לעצם העובדה שתיילים יהודים הרגו חיי-לום יהודים אחרים, שעה שהיו זקוקים להם בחזית. כולנו צריכים להתחיל לקרוא יום שבו תתיה לנו מדינה, בה לא יתכנו עוד מקרים כאלה.

אמנון רייזר, חולון
חזירות על הקוח
אני רוצה לספר לכם בדיחה. שמה: מסריה יותר מחזיר, וככה, יהודי, אנגלי וערבי

התחרו ביניהם מי יוכל להיות בירד חזיר רים זמן רב יותר. נכנס היהודי ויוצא כעבור שניה. אחריו נכנס האנגלי, וכעבור שניה גם הוא יוצא. נכנס הערבי, והיהודי והאנגלי מהכים ומחכים. כעבור שש שעות יוצא החזיר מהירד.

מזות מוקדם מדי
פרסמתם כתבה מענינת על הנאצי קורט אנגלס, שהועמד לדין בגרמניה כפושע-מל-חמה (העולם הזה 1108). כירוע לכס בודאי, מת צורך זה בכלאוי 77 לינאר, כעודו מחכה למשפטו. אך אולי יענינו אתכם לדעת כי "ידושם" רשות הזכרון לשואה ולגבורה, העבירה לבית-המשפט בגרמניה שורת ער-יות נגד אנגלס, נוסף לעדותו של מר-עליכס ראוף הנזכר בעותונכם. עדויות אלה מתארות את אכזריותו של קורט אנגלס בעיר אויבויצה בעיקר, שהיתה מקום איסוף לרובנות יהודים בשנות השואה 1941-42.

מקור רצח מתועבים אחרים ביצע אנגלס בצוותו על חייל גרמני לירות מרובהו בא-יור, לאחר מכן העליף על יהודי המקום כי ניסו להתנשע בחייו. הוא תפס 18 יהודים ולאחר שהורו "באשמה שהטייל עלי-הם, שלח אותם ללובלו של הומתו. נוסף לכך אויז למנות מרוב ספפר את מעשי-האונס הרבים, שביצעו אנגלס וחבריו כנעי-רות יהודיות, אותן נהנו לנרוד מתוך בתי-מגוריהו באישון לילה, כשהם שיכורים ומתי-הוללים. סופו של עצרות אלה היה בררד כלל מוות לאחר האונס. בני משפחותיהו נעטו למנות את גופותיהו מן הרחובות כטרם עלות-השחר. אנגלס לא נתן את הדיון על מעשיו הברבריים, וכאמור נמס-כללאו באיחור זמן.

ד"ר יוסף מלקמן, מנהל כללי של רשות הזכרון לשואה ולגבורה, יד ושם, ירושלים

תיקון הרושם
הייתי בין החמישה שכתבתם עליהם ככת-בה על בית-החולים בבתיים (העולם הזה 1110) וכאמת נדהמתי אז כשקראתי את הדברים. אבל השבוע, אחרי שפירסמתם את כל האמת עלי, ותיקנתם את הרושם שיצרתי כמטעות, אני רוצה לציין שנהנתם כלפי, ובכל הפרשה הזאת, בבכור וביושר, תודה, והלואי ולא תפלו אף פעם בפה כזה.

נפתלי לב, תל-אביב
סיפורו של יעקב מורחיה היה מזועזע בכנותו, קשה להאמין כי אדם שהקריב את בריאותו למען המדינה, יופקר ללא כל מחיבה ועוד רוצה לעירי השלטונות בנסותו למצוא את פרנסתו. אני כבוד שמחובתם של האזרחים לעזור לאדם מוכה גורל כמותו, אם המדינה אינה יכולה לעזור לו.

שיחות לאפריקה
קראתי את הרשימה "תרבות ישועית" (העולם הזה 1110) העוסקת בשליחותי אל-המלשים בחבש, וברצוני להעיר הערות מס-פרי: המלשקה לחנוד ותרכות תורניים בגולה של הסוכנות-היהודית החליטה לסגל בפלשים לפני שש שנים, ואף שלחה לחבש שני שליחים שקרמו לו קבוצת הילדים הפלשים שבקרבת נמצאו השליחים המתאמים לא נמצאה בארץ במקרה. הם הובאו לכאן במי-יחד על מנת להזור לאחיהם בחבש, ולי-שמש כמורים.

לא הצטרפתי לקבוצת אירופאים במסע לראם דני' אלא יצאתי בלונות אירופאי אחד, וארוסלר רומטיילר. ההעפלה לראם דני' הוכרזה אמנם בעתונות אולם לא זכתה לכבודות רבות. הייתי אמנם בסוכנותי שבוי עימי אחרי שובי ארצה, אולם לא הנשתי תביעה על הוצאתי ופיצויים לכד ששת אל-פים ל"ו. אמנם יש לי מענות רבות ובי-דות נני. המלשקה לחינוד ותרכות תורניים בגולה של הסוכנות-היהודית ואמנם הסכמתו לכבודות, אך לא אני הוא שהעצתי את מנו יושבראש הנכנסת, ישראל ישעיהו, כבורר.

משה בריינדא, תל-אביב
גולף לדני
נהניתי למקרא רשימת כתבתם על ביקורו של דני לוי בישראל (העולם הזה 1111), שחוק מדני קיי איז עוד מומחים גדולים בארץ לפפורט הנולף. בכל העתונות, אני רוצה לציין שהחלטת משה היה פעם אלוף בספורט הנולף והוא מוכן גם כיום לממר רבים, יבתוכם גם את דני קיי, מה זה גולף.

הרב רטן, רמת-גן
יתכן, אבל לא גולף כזה שמשחק דני (ראה תמונה).

ספרות זכורה
ברצוני לזכור לערות השופטים הישראלים שלא ידעו למי להעניק השנה את פרס ביא-ליק לספרות יפה. קראתי על הספר הנולף אורי אורלב אשר כתב את הספר, עד מהר" (העולם הזה 1110). לכו אני מרשה לעצמי להציע לתת את הפרס למר אורי אורלב.

ספרו באמת עומד על רמת משנתה ספרו תית נבונה ביותר. מדוע מחמתמה עדיין הסופרים? ולסופר עצמו יש לי עצה: אולי מוטב שתעבור ברפת במקום למשר בעצמ-שפרה ולצד, קרית-ים העצה מיותרת. מקצועו של אורלב כקבוצ-גניקו רפת.

מליצות חוקיות
בוש ונכלם, מורה אני, כי אני חש מיי-שחה לאיד בראויה את מכות צבורי-העתונאים אשר מליצות המוקראמיה תמיר בפייה ואשר עשו בשעתו את הכל כדי למשי-מש ולערפל בהכרת קוראיהם את אופיו האי-מיתי של הוקהעכירות-המדינה, במקום לקום ולעזור את דעת הקהל נגדו. כבר נמ-אשמתה של העתונות ההונת שלעירי-ביקורתה החלושה על "אירלו הנסמות" בחוק, נתנה לחוק כולו נושנפאק של כשרות, ועכשיו העתונאים שנפגעו על-ידי החוק מוצאים את עצמם מיכי תרמה, מוכים על-ידי אותו חוק עצמו, בתברת 200 אלף "אויבים" אשר נכיותיהם האלמנטריות נגלות מהם זה עשר שנים, גם כן באיציטל בתחון המדינה. האם ילמדו הפעם לקח? מהגדס א. גולדשטיין, חיפה

רעם בראשיתיות
רוב העתונות והצבור הישראלי נוהגים לקרוא למצרים וסוריה המאוחדות בשם קע"ם. קול רמקס וקהיר בעברית קוראים לעצמם בשם רע"ם. עתונכם שמתמם גם הוא בשם רע"ם, אבקשכם להסביר לי מדוע בחרתם דוקא בשם זה?

ינק בויצחק, חיפה
משום שאלה הן ראשי התיבות של המילים רפובליקה ערבית מאוחדת.

אריסטוקרטיה בחי
ברצוני לשאול את הנכרת ה. א. שמכי תבה התפרסם בבליונכם אחרון (העולם הזה 1111), על בעית בתי-הבשח בחיפה והרכי-לות סביבה, למי היא מתכוונת במונח נשים אריסטוקרטיות. האם לאותן נשים שעלעיהו צברו כסף בדרך זו או אחרת? לעצרת דוקא בשכבה זו לא קיים המושג של נשואים

שחקניגולף דני קיי

מוכררים והוגנים. לעומת זאת ישנו עוד אלפי נשים עצירות על הכרמל שאינן מחות אריסטוקרטיות, אבל אינן מכלימות עובדה זו. דינה ו. חיפה

אוי לצביוק
אם בית-הקפה "מרתה" בניו-יורק הנו בעל צביוק ישראלי (העולם הזה 1100) או איך ואבוי לצביונה של ישראל.

שגרון לרונה
אני קורא קבוע של עתונכם ואשקר אם אומר שאיני נהנה ממנו, אולם מאמרה האחרון של רותי ורד בקשר למכירה ותצונת האמנה שבה (העולם הזה 1110) היה למרות רוחי, רותי כתבה שלכל הבחיר רים יש שפמים. אני הייתי בתצונה ויש לי שפם, או מה?

היא כותבת ככה: "לא רואים בנות בספר-יה אלא רק בקבוצות ורק בשבתות". אני אומר שיותר טוב שתלכנה בקבוצות מאשר תהיינה פרודות, מהו יש רבות דוקא בעירה של רותי, ואני קוראים רבות על כך בעתון נות. בכל אופן שבינו עוד לא נתגלה דבר כזה. היא כתבה גם ש"לבחורים הסבריינים אין מה לעשות חוץ מלעטור בהרובות ול-ככות לשחייון. על מנת להתעסק איתן" אכן הפעם צדקת רותי! היות ואצלנו אין הגנות והלכות אלא בקבוצות נאלצים הבחור רים להכות בענות-העירר על מנת להתפרק מחוסר המעט.

רותי כתבה על תצונת האמנה שלפ הני-שים שם, "לכשו שמלות אדומות, שערותיהו הויו שחורות, ארכות ופרועות והיו ענדי-עריים". שערות כנראה שאין נשיות רוצות לשרוע את שערותיהו ככנות עירד אלא מסתמקות ביפיו הטבעי. בקשר לעדיים, אז אילו רציתי הייתי מאחל לך שיעמך לך על אפד היפה אותן הלירות בהן קניתי עדיים לעייתת למאורע זה. אגלה לך רק סוד: שמעתי שיחת נשים על מאמרה, והייתי מיעץ לך רותי, לא לבקר בסבריה אפילו אם יהיה לך שגרון. דויד הרשקוביץ, טבריה